

«Τι είναι τελικά το δοκίμιο του Montesquieu; Εγχειρίδιο αισθητικής; Σύνοψη (κλασικιστικών) κανόνων; Διακήρυξη φιλοσοφικών αρχών; "Μικρή πραγματεία της ηδονής" (Jean Starobinski); (...) Θα έλεγα πως το πιο γοητευτικό στοιχείο στο δοκίμιο του Montesquieu είναι η απουσία της τελικής και τελεσίδικης απάντησης, ή, με άλλα λόγια, αυτή η γραφή-περιπέτεια (και το κείμενο-ταξίδι ατέλειωτο) που κινείται διαρκώς σε δύο επίπεδα, ανάμεσα στο υποκειμενικό και το αντικειμενικό, ανάμεσα στο αισθητό και το νοητό, ανάμεσα στο γνωστό και το άγνωστο...»

από τον πρόλογο του Παν. Μουλλά